

.týždeň 2013

- **Pišta Vandal: *Satan nie je metafora*** (rozhovor Evy Čobejovej a Juraja Kušnierika, 1–2, 18–20)
 - (...) Raz sa ma jedna študentka literatúry pýtala, prečo musíme prekladať poéziu, prečo nemôžeme prekladať návod na práčku. Povedal som jej, že hnojom sa bude zaoberať celý život, teraz má šancu leštiť diamanty a tešiť sa z nich.
- **Juraj Malíček** (.popcorn juraja malíčka, 3, 65)
 - Niet univerzálnejšej témy ako rodina, niet dramatickejšej, ak sa tvorí dráma, niet vtipnejšej, ak sa rodí komédia, a niet banálnejšej, ak sa tvorí blbosť. Príbehy rodín nás celkom prirodzene zaujímajú. Lebo, ak vzniká seriál o rodine, jeho prvou, absolútne kľúčovou kvalitou musí byť uveriteľnosť. Nie realizmus, ten nikoho nezaujíma, to máme všetci doma, ale uveriteľnosť.
- **Tomáš Janovic: *Slovenčina je presná***, (.smutná anekdota tomáša janovica, 4, 7)
 - Keď sa pohoršíš, tak si pohoršíš.
- **Janette Maziniová: *Nie som aktivistka*** (rozhovor Evy Čobejovej a Lukáša Krivošíka, 4, 16–18)
 - Slová sú pre Romákov niečo, čo myslia vážne v danej chvíli, v konkrétnom momente. Ak sa zmení situácia, často svoje slová odvolajú. Dať slovo znamená zodpovednosť. A zodpovednosť súvisí s budúcnosťou a znášaním následkov. Rómčina nemá slovo pre budúcnosť. Budúcnosť sa u nás nerieši. Žijem tu a teraz.

To[*že Rómovia sú prítomnostne orientovaní*,] je historicky dané, nikdy nemali svoj priestor, svoju krajinu, nikdy nevedeli, čo bude ďalej. Necítili sa nikdy súčasťou niečoho, čo sa buduje. V kmeňoch, ktoré kočujú, sa nestretávajú s víziou budúcnosti. Ide iba o prežitie.
- **Tomáš Janovic: *Pri káve s Milanom Lasicom***, (.smutná anekdota tomáša janovica, 5, 7)
 - Treba veľa odvahy, aby sme priznali svoju zbabelosť.
- **Martin Mojžiš** (.dve otázky, 7, 38–39)
 - Pociť, že cena výrobku sa musí nejakým spôsobom odvíjať od toho, koľko námahy a kumštu bolo do výrobku vložené, je pomerne rozšírený, vcelku pochopiteľný, ale zjavný omyl. Ak tomuto omylu podliehajú bežní ľudia, je to poľutovaniahodné, ak mu podliehajú ekonómovia, je to tragické.
- **Lukáš Krivošík: *Veľký emancipátor*** (7, 41–46)
 - O svojej hlavnej komunikačnej prednosti prezident [Lincoln] povedal: „Naučil som sa z dlhej skúsenosti, že bežných ľudí najlepšie presvedčíte nejakým humorným názorným príkladom.“. Lincoln mal skúsenosť, že vtip alebo dobre vypointovaný príbeh dokáže v politike ušetriť namáhavé vysvetľovanie, navyše uvoľní nahromadené napätie. Zvlášť mu záležalo, aby posolstvo, ktoré sa svojimi príbehmi snažil vyjadriť, každý pochopil. Ešte ako právnik svojmu partnerovi Williamovi Herndonovi radil: „Billy, neprestrel. Mier nižšie, aby ti rozumeli aj bežní ľudia. Ich chceš predsa osloviť, teda aspoň by si sa mal snažiť osloviť práve ich. Vzdelaní a jemní ľudia ti porozumejú tak či tak.“.
- **Dalibor Roháč: *Mladí budú čoraz viac vľavo*** (rozhovor Martina Hanusa a Lukáša Krivošíka, 8, 14–16)
 - Každá uzavretá ideologická doktrína, neprípustajúca argumenty zvonku, vedie k čomusi podobnému [ako sekta]. Nejaký morálny kompas musíme mať, no každý, kto vyznáva uzavretý myšlienkový systém v čomkoľvek, môže dospieť k istej morálnej a intelektuálnej nadradenosti, ktorá dokáže byť odpudivá.
 - Matematika v ekonómii má miesto a je užitočným nástrojom, no napriek tomu si myslím, že sa nepoužíva dobre. Máme veľmi rozvinuté pole ekonomickej teórie, ktorá sa týka všeobecnej rovnováhy alebo teórie hier. A to sú oblasti, ktoré nevedú k testovateľným tvrdeniam. Trochu pripomínajú scholastické debaty o anjeloch tancujúcich na špičke ihly. Veľmi bystrí ľudia márnia čas stavaním samoučelných teórií, ktoré neprispievajú k nášmu chápaniu sveta. Sme spoločenský vedci a našou úlohou nie je hrať matematické

cvičenia vo vymyslených svetoch, čo veľa ľudí na univerzitách robí. Naším cieľom má byť vysvetľovanie toho, čo sa deje.

• **Jaroslav Daniška, Martin Hanus, Jozef Majchrák: *Svet bez Benedikta* (8, 28–39)**

- Svet (...) podľa Ratzingera ohrozuje novodobá bigotnosť. Vo svojej knihe *Úvod do kresťanstva* to opísal na porovnaní s antickým svetom. Ten sa podľa neho zrútil, pretože mýtizoval náboženstvo a oddelil boha viery od boha filozofov. Ak by sa kresťanstvo rozhodlo odrezať rozum od náboženstva, dopadlo by rovnako. Kresťanstvo podľa neho musí brániť Boha aj rozum a čeliť dobe, ktorá ich čoraz viac stavia proti sebe. Nielen kvôli náboženstvu samotnému, tento proces podľa Ratzingera ohrozuje aj vedu a pokrok.

• **Ján Markoš: *Máš pravdu? Čo je to za hodnota?* (rozhovor Juraja Kušnierika, 10, 42–43)**

- Na začiatku štúdia [filozofie a teológie] som chcel byť mysliteľom, ktorý hlavou rozrazi svet a objaví niečo nové. Ale hlavou sa nedá preraziť ani múr, nieto ešte svet. Ale jedno je na takejto škole dobré: vyľieči ťa z ilúzií. Už nikdy nebudeš schopný s takou istou silou prilipnúť k nejakej intelektuálnej elite. Dnes viem, že pre mňa nie je dôležité mať pravdu, ale byť otvorený, robiť zmysluplné veci a mať k niekomu blízko. Mať pravdu? Čo to je za hodnota? Ako prostriedok k niečomu inému, tomu rozumiem, ale ako cieľ? Objavil si pravdu. No a čo? Čo ďalej?

• **Tomáš Halík: *Púť – doba Boží skrytosti* (10, 53)**

- Možná, že nejhlbší modlitby majú tvar otázky.
- Existujú otázky tak dobré, že je škoda kazit je odpoveďmi.
- Možná jsme v dějinách teologie dávali příliš mnoho ukvapených odpovědí tam, kde byl čas a prostor spíše pro otázky a kontemplaci. Možná nadešel čas, abychom mnohé naše odpovědi proměnili znovu v otázky a s těmito otázkami setrvali ve svatyni Božího mlčení a skrytosti.
- Spor o to, zda Bůh existuje či nikoliv, je třeba odmítnout: Bůh není „věc“, předmět, o němž bychom mohli vést spor, zda „je“, či „není“. Dietrich Boenhoffer právem odpovídal v duchu Eckhartovy mystiky: Bůh, který „je“, ten není. To znamená: Boží bytí není „výskyt“. Bůh není věc mezi věcmi.

• **Pišta Vandal (.lotroviny pištu vandala, 10, 60)**

- (...) Aj tí, ktorých najviac podceňujeme, nás môžu, hoci aj podvodom, naučiť veľkým veciam.

• **Martin Mojžiš: *Rovnice lásky* (11, 44–45)**

- (...) Ak sa tak dobre predáva kniha [*Vzťahonómia (Spousonomics)*] splietačiek manželstva s ekonomikou, potom je viac než pravdepodobné, že podobnú šancu má aj zosobášenie manželstva s fyzikou (alebo inou vednou disciplínou). A ak je rozumná šanca získať veľké peniaze a svetovú slávu napísaním takej knihy, potom je takmer isté, ju niekto skôr či neskôr napíše. A volať by sa mohla *Vzťahyha (Spousics)*.

O tom, ako bude táto kniha vyzeráť, sa dá už dnes povedať pomerne veľa. Písanie podobných kníh má totiž svoje jasné pravidlá. Kľúčovým pravidlom je, že všetky analógie musia byť plytké. Hlbšie analógie by totiž mohli viesť čitateľov k hlbšiemu rozmyšľaniu a to by následne mohlo viesť k pomerne rýchlemu odhaleniu neprirodzenosti až nezmyselnosti základnej tézy celej knihy. Typickým príkladom správneho postupu je svetový bestseller *Tao fyziky* od Fritjofa Capru, v ktorom je na základe veľmi povrchných analógií medzi kvantovou fyzikou a východným mysticismom čitateľ krmnený rôznymi zaujímavosťami z oboch oblastí.

- Rovnice sú v knihách podobného typu dôležité, pretože máločo pôsobí tak vedecky, ako matematické zhľady písmen. Takéto zhľady dokážu slúžiť ako priam zázračné magické formulky, na základe ktorých sa dajú čitateľom podsúvať rôzne hlbokomyseľné triviality! V prípade tlmených kmitov je napríklad možné poučiť čitateľa o tom, že v partnerských vzťahoch – rovnako ako vo fyzike – vedie cesta k harmonickým osciláciám cez tlmenie, napríklad tlmenie vášní.

- (...) Nekonečne hlboký je oceán plytkostí.

• **Martin Mojžiš: *Načo je komu školská inšpekcia?* (11, 46)**

- (...) Možno by stálo za úvahu zorganizovať pre zamestnancov inštitúcie, ktorej činnosť je založená na presadzovaní zlých zákonov, hromadné autobusové zájazdy do Norimbergu. Tam by mohli pouvažovať o tom, či je správne poslúchať každý rozkaz a presadzovať každý zákon.
 - **Pišta Vandal** (.lotroviny pištu vandala, 12, 60)
 - Nečakajme od ľudí veľa, a poteší nás aj málo.
 - **Tomáš Čejka, Elena Akácsová: Kravaty a kravaťáci** (12, 61–62)
 - Keď už ovládáte všetky pravidlá, môžete sa pustiť do ich porušovania.
 - **Michal Novinski: Znaky kultúr hľadám v jedle** (.sedem cností a nerestí, 12, 63)
 - (...) Prehnaná skromnosť je obrátená pýcha.
 - **Václav Cílek: Cítíme prichádzať zmenu** (rozhovor Ján Markoš, 14, 56–57)
 - Človek má (...) racionálnu i umeleckú časť. Vedec, ktorý má iba racionálnu stránku, je určite neúplným človekom. A naopak, umelec, ktorý žije čisto z emócie, to tiež nie je úplne ono. Goethe niekde napísal, že keď prírodovedci dobre študujú svet okolo seba, vždy ich to privedie k umeniu. My sme svety vedy a umenia umelo oddelili, ale ony k sebe prirodzene patria.
 - Objektivita prináša fakty, subjektivita porozumenie.
 - (...) Predmety samotné nie sú také dôležité ako vzťahy, metafory a symboly na ne naviazané.
 - **Peter Zajac** (.svet petra zajaca, 15, 50)
 - **Ludvík Vaculík**
 - (...) Dôležitejší než to, čo chceme, je vedieť, čo máme odmietat.
 - **Alexander Tomský: Proč žijeme v absurdním světě?** (15, 51)
 - Už před sto lety si G. K. Chesterton povšiml, že moderní svět ztrácí svůj pevný dynamický řád. Ne snad proto, „že by byl tak zlý, ale v mnoha záležitostech, naopak, proto, že chce být příliš dobrý, chce dobro přímo uzákonit. Rozpadne-li se náboženský systém, nejsou z klece vypuštěny jen neřesti, ale uvolní se i ctnosti a ty poletují ještě nevázaněji a škodí ještě víc. Svět je plný starých křesťanských ctností, které zešilely, protože byly od sebe navzájem odloučeny a teď jako osamocené molekuly těkají v prázdnu“. Špatně pochopená pokora myšlení vede k relativismu, špatně pochopená mírumilovnost k pacifismu, špatně pochopená svoboda k anarchii, špatně pochopená důstojnost k bezuzdnému voluntarismu a špatně pochopená ctnost snášenlivosti k toleranci deviate a vulgarity.
 - **brat Filip** (.slovo brata filipa, 17, 7)
 - **nápis v istom krematóriu**
 - V živote sa musíš pre niečo zapáliť, lebo tu je už neskoro.
 - **Tomáš Janovic** (.smutná anekdota tomáša janovica, 17, 7)
 - Byť talentovaný je väčšie utrpenie ako byť bez talentu.
 - **Jacques Maritain: Umenie pre umenie** (17, 45–48)
 - Medzi umením a mravosťou, prirodzene, existuje stav napätia, či dokonca konfliktu, čo je dané tým, že zatiaľčo umenie je zamerané k dobru diela, a nie k dobru človeka, mravosť je zameraná k dobru človeka, a nie diela.
 - **Lukáš Krivošík: Zneistený muž** (18, 9–12)
 - Richard Rohr v diele *Adamov návrat* rozoberá úlohu iniciačných rituálov, ktoré v našej spoločnosti neexistujú alebo majú len symbolický význam. Napríklad primitívne kmene zvykli dať mladému mužovi na prahu dospelosti oštep a vyslali ho na istý čas do divočiny, aby ukázal, čo v ňom je. Ale iniciácia
-

môže mať aj civilnejší ráz, trebárs v podobe dlhšieho vycestovania do cudziny za prácou alebo za vzdelaním, kde je zrazu mladý človek odkázaný sám na seba. Počas iniciácie by mal muž urobiť posledný krok do dospelosti tým, že je konfrontovaný s vlastnou zraniteľnosťou, strachom, bezvýznamnosťou a krehkosťou svojej existencie. Zrazu na vlastnej koži cíti, že život nie je len o ňom a nad mnohými vecami nemá kontrolu.

- **Dušan Jaura: *Dialóg namiesto múrov* (19, 44)**

- (...) Tí, čo vedia PREČO, dokážu oveľa ľahšie zvládať AKO.
- Známy františkánsky mních Richard Rohr hovorí, že mladí ľudia na prahu dospelosti by si mali osvojiť niekoľko dôležitých pravd o živote: život je ťažký, si smrteľný a zomrieš, nie si zo všetkých najdôležitejší, svoj život nemáš pod kontrolou a netýka sa len teba. Inými slovami, potvrdzuje to, čo si kedysi všimol zakladateľ logoterapie („liečby zmyslom“) Viktor Frankl: Západný svet sužuje epidémia depresie, ktorá je okrem iného aj dôsledkom nadmernej sebareflexie, sebainterpretácie a sebarealizácie. Sebarealizácia je však možná len v sebatranscendencii – dvere ku šťastiu sa otvárajú smerom von. Kto sa krčovitým snaží byť šťastný, sám si tým cestu k šťastiu zatvára. Úsilie nadobúda svoju hodnotu až vtedy, ak je snahou pre druhých...

- **Tomáš Janovic: *Demokracia po našom*, (.smutná anekdota tomasa janovica, 20, 7)**

- Už dávno sme mohli byť demokrati, keby sa demokracia dala niekde ukradnúť.

- **Lukáš Krivošík: *Ekonomia vojny, budúcnosť vojny* (22, 32–33)**

- My ľudia sme nekonzistentní a nelogickí z dobrého dôvodu. Myslenie je aj o robení výnimiek z pravidiel, vcítení sa do osobitej situácie druhého a o porozumení kontextu.

- **Tomáš Janovic: *Monopoly* (.smutná anekdota tomasa janovica, 24, 9)**

- Komunisti nemajú radi monopoly. Zato jeden zbožňujú. Monopol moci.

- **Irena Brežná: *Mám právo na cudzotu* (.sedem cností a nerestí, 24, 63)**

- Závisť pochádza z nedocenenia.

- **Ján Mazák: *Sudcovia zmenili charakter štátu* (rozhovor Martina Hanusa a Jozefa Majchráka, 25, 6–9)**

- (...) Najpraktickejšou vecou na svete je dobrá teória.
- Jedinou úlohou právnických fakúlt je naučiť právneho mysleniu. Nie memorovať texty zákonníkov a preháňať to so špecializáciou. Absolvent by mal vedieť niečo iné: porozumieť textu, chápať pojmy aj historické súvislosti.

- **Max Kašparů: *Čoraz častejšie som v kriminále* (rozhovor Štefana Chrappu, 25, 42–43)**

- Treba si uvedomiť, že ak si akékoľvek spoločenstvo, rodina, pracovný kolektív, politická strana, nebudú hovoriť pravdu, tak vznikne dohad. Ak sa nepovie všetko a pravdivo, tak vznikne viacej dohadov. Potom vzniknú skupiny, ktoré hája dohady. Jedna háji tento dohad, druhá tento dohad, tretia iný. Výsledkom je zmätok. Ak by sa povedala pravda, tak by všetci vedeli, na čom sú. Pravda oslobodzuje. Ak si nebudeme hovoriť pravdu, prestaneme byť vierohodní.
- K viere pochybnosť patrí! Ak mi niekto povie, že nikdy žiadnu pochybnosť nemal, tak sa pýtam, či vôbec mal nejakú vieru. Otázky patria k viere.

- **Martin Mojžiš: *Väzby* (25, 44–45)**

- (...) [Mendelejevova] tabuľka a jej kvantovomechanická podstata sú základom chémie ako vednej disciplíny. To však automaticky neznamená, že tieto veci majú byť aj základom chémie ako vyučovacieho predmetu. Názor, že štruktúra vzdelávacích programov jednotlivých predmetov má kopírovať štruktúru príslušných vied, je síce rozšírený, ale to mu na hlúposti nijako neubrá. Tento názor je v rozpore so základnými didaktickými pravdami, nerešpektuje prirodzené potreby detí ani stupeň ich mentálnej zrelosti, neberie do úvahy skutočnosť, že prílišné zjednodušenia často úplne vyprázdňujú obsah, a tak ďalej a tak ďalej.

- **Slávka Kubíková: *Deti bez televízora* (25, 64)**

- Lepením chvíľ bez rodičovskej pozornosti pomocou televízora kazia rodičia deťom ešte jednu vec. Obe-rajú ich o šancu vymyslieť niečo kreatívne zo samej nudy. Keď si zvyknú, že ich ustavične niekto zabáva, ani v dospelosti nebudú sršať iniciatívou a kreativitou. A ono to síce môže vyzeráť, že bez pomoci rodičov toho priveľa nevymyslia, ale tí, ktorí poznajú efekt náhleho ticha v dome, potvrdia, že aj úplne malé deti sú schopné vymyslieť niečo super kreatívne.

- **Radovan Bránik: *Pomáhať je škodlivé* (rozhovor Martina Hanusa a Evy Čobejovej, 26, 15–18)**

- Keď pomáhate, zvyčajne v ľuďoch evokujete dojem, že sú na pomoc odkázaní a vlastne sa k nim sta-viate nadradene. Prvoplánovo pomáhajúci postoj so sebou často prináša pasivitu u toho, komu je po-moc poskytovaná. Dnes som absolútne presvedčený, že úlohou nie je pomáhať, ale stáť pri ľuďoch, aby si dokázali sami pomôcť.
- (...) Je fantastický intervent ten, ktorý ukázal človeku, že si dokáže pomôcť z vlastných zdrojov. Je zlé, ak si pomocou iným riešite vlastné mesašstvo a keď masívnou intervenciou v podstate dokazujete, že človek postihnutý tragédiou je nešikovný a slabý.
- (...) Pomocou iným si nemám dokazovať, aký som múdry a schopný.
- Ak človek cíti, že ste pri ňom a môžete mu pomôcť, že si smie podporu vziať, ak bude chcieť, natoľko ho to upokojí, že ju možno už ani nebude potrebovať. Podstata takejto intervencie je nenásilná, nevtieravá a minimalizuje vašu inváziu do jeho sveta.

- **Miroslav Urban (rozhovor Martina Mojžiša, 26, 42)**

- Teória musí urobiť poriadok v tom, čo poznáme, a vedieť predpovedať to, čo nepoznáme.

- **Vladimír Malkin (rozhovor Martina Mojžiša, 26, 43)**

- Niektorí ľudia síce majú pocit, že ak niečomu dajú meno, tak tomu už porozumeli, ale to rozhodne nie je cesta k naozajstnému pochopeniu.

- **Tom Nicholson (.sedem cností a nerestí, 28, 63)**

- Kto musí robiť ťažké veci? Ten, kto môže.

- **Martin Mojžiš: *Do it yourself* (.týždeň na Pohode, 29)**

- Príkaz UNDO považujem (...) za to najúžasnejšie, čo počítače do našich životov priniesli.
- (...) Keď človek dostane do ruky nástroj, ktorý mu umožní prekonať nejakú svoju neschopnosť, čoskoro narazí inú svoju neschopnosť – ale celé je to o level zaujímavejšie.

- **Andrej Ciho: *Nie je to geto, ale môj domov* (rozhovor Evy Čobejovej a Martina Hanusa, 29, 16–18)**

- Boh nás nepovolal byť úspešní, ale byť poslušní. Preto sa ja o granty neuchádzam vôbec, nechcem, aby niekto, kto u mňa ani nebol, rozhodoval o tom, aké sú kritériá môjho úspechu alebo neúspechu. Alebo sú tam očakávania, že urobíme parádne fotky, doplníme ich nejakým smutným príbehom a pošleme ich darcom – ale to je opäť na úkor dôstojnosti detí. Prednedávnom som odmietol tridsať novučičkových bicyklov. Hrozne by mi to pomohlo, ale boli tam podmienky, ktoré by nabúrali náš model aj dôstojnosť detí, ktorú roky budujeme.

- **Lukáš Krivošík: *Biznis s konšpiráciami* (29, 28–29)**

- Svet je čoraz zložitejší, komplexnejší a menej prehľadný. Tradičné výklady sveta, poskytované veľkými náboženstvami, strácajú priaznivcov. Mnohí ľudia teda hľadajú náhradné schémy, ako svet uchopiť. Autori a šíritelia konšpiračných teórií tomuto dopytu vychádzajú v ústrety.

- **Martin Mojžiš: *Je chuť len chuť?* (29, 46–47)**

- (...) Význam slov označujúcich pachy sa väčšinou vyvíja (...) od pozitívnych či neutrálnych k nega-tívnym (typickým príkladom je slovo pach, ktoré by malo byť neutrálne, ale cítime sa pri ňom trochu

nesvoji). Je to celkom prirodzený vývoj. Slovám označujúcim smradu sa v slušnej spoločnosti radšej vyhýbame a namiesto nich používame eufemizmy. Lenže keď používame tieto eufemizmy príliš často, začnú čoraz viac nadobúdať smradlavý význam a po čase sme nútení hľadať si nové eufemizmy.

Tento jav krásne ilustruje Kate Burridge vo svojej knihe *Blooming English*, v ktorej zoradila anglické slová pre pachy podľa doby ich prvého výskytu. Najstaršie sú slová *stink* (8. storočie) a *stench* (9. storočie), ktoré majú v súčasnosti úplne smradlavý význam. Po nich pribúdali do angličtiny postupne (vždy s odstupom jedného až dvoch storočí) slová *smell*, *odour*, *scent*, *perfume*, *fragrance* a *aroma*, ktoré sú čoraz voňavejšie. Spravidla teda naozaj platí, že čím dlhšie sa nejaké slovo pre pachy používa, tým viac sa jeho význam posúva od voní k smradom.

- **Tomáš Janovic: *Slovenčina je presná*, (.smutná anekdota tomáša janovica, 30, 7)**
 - Kto sa nám páči, tomu sa všetko prepáči.
- **[Benedikt XVI. a] František: *Lumen fidei* (30, 51–54)**
 - Gotická architektúra to dokázala vyjadriť majstrovsky: vo veľkých katedrálach prichádza svetlo zhora cez vitráže znázorňujúce dejiny spásy. Božie svetlo k nám prichádza skrz príbeh o jeho zjavení a ako také je schopné osvetľovať náš prechod v čase, pripomínať jeho dary a demonštrovať, ako napĺňa svoje prisľuby.
- **Juraj Jordán Dovala: *Sme medzi Rímom a Lutherom* (31, 14–17)**
 - Tomáš Akvinský neveril v nepoškvrnené počatie, a je v Katolíckej cirkvi svätý.
- **Roman Joch: *Dôsledky rovnostárstva* (31, 49)**
 - Ak manželstvo rozvoľníme tak, že z definície „spolužitie dvoch osôb opačného pohlavia“ odstránime obmedzenie „opačného pohlavia“, prečo by sa z nej podľa rovnakej rovnostárskej logiky nedalo odstrániť i obmedzenie „dvoch osôb“?
- **Radoslav Procházka: *Ján Krstiteľ, ktorý mal moc* (31, 50)**
 - (...) Peniaze a moc vás dostanú veľmi ďaleko, ale ak chcete meniť aj život spoločnosti, nielen ten svoj, potrebujete intelekt a charakter.
- **Learned Hand**
 - (...) Spoločnosť, ktorá je taká rozložená, že v nej zanikol duch miernosti, nedokáže zachytiť žiadny súd; spoločnosť, kde taký duch prekvitá, žiadny súd zachraňovať nemusí; v spoločnosti, ktorá sa zbavuje vlastnej zodpovednosti tým, že na súdy prenáša povinnosť takehoto ducha pestovať, takýto duch napokon zahynie.
- **Josef Mlejnek, ml.: *Zdochlina s mejkapom* (32, 47–50)**
 - **Rafael Díaz-Balart (štátny tajomník a švagor Fidela Castra, 1955, v kubánskom parlamente)**
 - Fidel Castro je fašistický psychopat, ktorý je schopný sa kvôli získaniu moci spoliť so silami medzinárodného komunizmu, pretože fašizmus sa skončil druhou svetovou vojnou. Len komunizmus by teraz Fidelovi poskytol pseudoideologický habit, aby mohol nerušene zabíjať, kraďnúť a beztrestne porušovať všetky práva a nakoniec celkom zlikvidovať duchovný, historický, morálny a právny odkaz našej republiky. Domnievam sa, že táto úplne nezodpovedne udelená milosť [obom Castrovcovi] prinesie dni, dokonca mnoho dní plných smútku, bolesti, krvi a biedy kubánskeho ľudu, hoci to teraz ten istý ľud ešte nevidí.
- **Alexander Tomský: *Naučte děti číst* (33, 48)**
 - Smyslem literatury není klasifikace, pitvání stylu, rozbor příběhu, fakta o autorovi – to přenechte literárním hnědopichům, smyslem je radost nad majestátní možností jazyka, čili poezie.
- **Tomáš Janovic (.smutná anekdota tomáša janovica, 35, 7)**
 - Pevnú ruku hľadajú tí, čo nestoja pevne na nohách.

- **Eubomír Longauer: *Kniha ako výzva* (35, 48–50)**

- Obnovenie pamäti sa musí začať odstránením pojmových zahmlení a eufemizmami rozostrovaného obrazu reality.

- **Tomáš Janovic (.smutná anekdota tomáša janovica, 39, 7)**

- Dajako bolo, dajako bude. A tak to u nás bolo aj bude.

- **Theodore Dalrymple: *Pretváрка našej doby* (39, 43–45)**

- Tvrdiť, že ak sme všetci stvorení ako seberovní, tak sa s nami všetkými musí zaobchádzať rovnako, znamená splieť si kategóriu. Rovnosť pred zákonom predsa neznamená, že občan, ktorý dodržiava zákon, a kriminálnik majú mať rovnaký osud. Rovnako to neznamená férové zaobchádzanie s ľuďmi bez ohľadu na ich správanie. Lekár musí veci vysvetľovať všetkým svojim pacientom, ale pritom musí prispôbiť výklad ich úrovni porozumenia. Jeho odhad ich schopností môže byť niekedy (alebo aj dosť často) chybný, ale možnosť omylu ho nezbaňuje povinnosti pokúšať sa o to. Čo viac, lekár, ktorý by hovoril úplne rovnako s človekom, ktorý má IQ 75, a s doktorom astrofyziky, by nesplnil základnú etickú požiadavku rovnakého zaobchádzania so všetkými pacientmi: konal by nekompetentne, pretože by nečinil potrebné rozdiely.

Jazyk práv (s výnimkou tých základných) veľmi skoro sklzáva do mimoriadne odpornej pretvářky, a to nielen v Amerike. Vo Francúzsku používala napríklad kampaň za homosexuálne manželstvo heslo *Mariage pour tous*, Manželstvo pre všetkých. Ale slovo „všetci“ predsa nemôže znamenať všetkých: ak by to tak bolo, zbavilo by to predsa pojem manželstva všetkých jeho špecifik a významu.

- **Cyril Vasil: *Keď vládne cynizmus* (39, 46)**

- (...) Pri takej inštitucionalizovanej forme násilia, akým je dnešná vojna, vedená supertechnologickými prostriedkami, sme svedkami šokujúceho odosobnenia. Stredoveký bojovník sa kedysi musel v bojovej vrave predrať k protivníkovi, hľadiť mu do tváre a rozmlátiť mu palcátom hlavu alebo šablou prepichnúť a rozpárať brucho, riskujúc pritom taký istý osud – pri takomto boji si bol vedomý ukrutností, ktoré páchal na inom. Ohyzdnosť vzájomného zabíjania nemohol ani psychologicky, ani politicky nevnímať či popierať. Staroveké či stredoveké vojny – to bola jasná krvavá mäsiarčina. Dnes, teda aspoň v tých tzv. najcivilizovanejších častiach sveta, sme v tejto sfére už (...) „pokročili“. Dnes na najvyššom technologickom stupni vedenia vojny profesionálny zamestnanec v klimatizovanej kancelárii so šálkou kávy na stolíku v rámci obhajoby bližšie nešpecifikovaných geopolitických záujmov niektorej z veľmocí, či skôr nadnárodných finančných spoločností, ktoré diktujú smerovanie politiky, cez satelit riadi bezpilotné lietadlo či raketu s plochou dráhou letu a zdá sa mu, že je na poľovačke alebo že hrá počítačovú hru – keď skončí šichtu, tak sadne do auta, cestou urobí nákup a vyzdvihne deti v škôlke, aby si večer sadol pred televízor a pozrel spolu s nimi ďalší diel Simpsonovcov. Zajtra pôjde znovu do roboty, ale má popoludňajšiu zmenu. Keďže dnes mu vyšlo všetko podľa programu, tak takto na diaľku a „bezpečne“ zlikvidoval určený cieľ, nejakú kolónu vozidiel či nejaký bunker a nezamýšľala sa nad tým, čo konkrétne zlého mu urobil ten človek v transportéri, tanku, či bunkri na druhom konci sveta, či nejako ublížil jemu osobne, či chcel zabiť jeho blízkych, alebo dokonca či ohrozoval celú jeho krajinu, alebo či sa to iba jeden prezident svojvoľne rozhodol „potrestať“ svojvoľnosť akéhosi druhého prezidenta, prikazujúc svojim poslušným vojakom, aby pozabíjali iných poslušných vojakov.

- **Grzegorz Górný: *Zázrak a veda* (39, 48)**

- (...) Namiesto toho, aby veda svet odčarovala, začarovala ho nanovo. Došlo až k tomu, že jazyk astrofyzikov, kozmológov a vedcov skúmajúcich elementárne častice začal čoraz viac pripomínať jazyk mystiky. Dištanc medzi vedou a vierou sa zmenšil aj preto, že súčasní vedci chcú, aby sme „uverili“ aj veciam, ktoré pôsobia nepravdepodobnejšie ako kresťanské dogmy. Veď uznajte, v čo je ľahšie uveriť: v to, že panna môže porodiť syna, alebo v to, že celý vesmír s miliardami svetelných rokov a so všetkým, čo poznáme, bol kedysi uväznený v jednom bode, ktorý bol menší ako špendlíková hlavička?

- **Tomáš Janovic: *Hovorenie po našom* (.smutná anekdota tomáša janovica, 39, 7)**

- Buď ohovárame, alebo zahovárame.

- **Roger Scruton: *Rembrandtova otázka* (41, 49)**

- Hoci sú filozofi, ktorí ponúkajú odpovede, zväčša sú to ich otázky a nie odpovede, ktoré prežili storočia. Platón sa pýtal, ako je možné, že dokážeme rozmýšľať nad červenosťou a nielen nad červenými vecami. Ako sa môže obmedzená ľudská myseľ dostať k univerzálnym skutočnostiam? Platónova otázka je s nami dodnes, hoci jeho odpoveď už akceptuje len málokto. Aristoteles sa pýtal, ako môže v usporiadanom vesmíre existovať čas a zmena. Existuje nejaký prvý hýbateľ, ktorý dal všetko do pohybu? A opäť, len málokto prijíma Aristotelovu odpoveď, ale otázka zostáva. Ako môže existovať čas, zmena a priebeh vo svete, ktorý by veľmi ľahko mohol byť svetom odkázaným na permanentný pokoj? Kant sa pýtal, ako je možné, že ľudia, ktorí sú súčasťou prirodzeného poriadku, môžu slobodne rozhodovať, že skôr urobia to a nie ono, prevziať zodpovednosť za svoje rozhodnutia a požadovať jeden od druhého, aby sme niesli zodpovednosť za dôsledky svojich činov. Kant poctivo priznal, že táto otázka leží za hranicou našich schopostí na ňu odpovedať, ale kým si ju nepoložíme, tvrdil, nedokážeme skutočne pochopiť náš stav.
- Komunizmus aj fašizmus začali s filozofickou otázkou, oba systémy sľubovali konečné odpovede a skončili masovým vraždením.
- Ak sa pozrieme okolo seba, vidíme masu hotových odpovedí a len veľmi málo pokusov o polozenie otázok, ktoré by tieto odpovede opravňovali.

- **Tomáš Janovic: *Pri káve s Milanom Lasicom* (.smutná anekdota tomáša janovica, 41, 7)**

- Sen všetkých utláčaných: Aj my si raz slobodne zautláčame.

- **Tomáš Janovic: *Poriadkumilovnosť po našom* (.smutná anekdota tomáša janovica, 41, 7)**

- Veď my s vami urobíme poriadok!

- **Vladimír Černý: *Nobelova cena* (46, 42–43)**

- Vo fyzike nás síce motivuje hľadanie pravdy, ale teórie, ktoré ponúkame, si nenárokujú atribút pravdivosti. O pár rokov ich možno pod tlakom novej experimentálnej evidencie zmeníme. Naše teórie sú najlepšie rady, ktoré vieme momentálne poskytnúť našim ľudským bratom, aby sme im pomohli prežiť v okolitej džungli. Tie rady vznikajú v komplikovanom procese, ktorý je prevažne inteligentným hádaním.